

ΕΘΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΨΙΘΥΡΟΙ -Με ένα σμπάρο δύο τρυγόνια-

Γνωστή σε όλους είναι η επιθετική πολιτική του Ηγέτη της Τουρκίας Ρετσέπ Ταγίπ Ερντογάν που εκμεταλλεύεται αφενός μεν την αναποφασιστικότητα και ανοχή των άλλων, συμμάχων και μη, αφετέρου δε την θέση και ισχύ της χώρας του για να παζαρεύει προς πάσα κατεύθυνση νέες διεκδικήσεις, εν κατακλείδι να διεξάγει με την μέθοδο αυτή μια αποτελεσματικότερη και δυνατή εθνική πολιτική.

Ως γνωστόν εις την Πολιτική υπάρχουν μόνο αντίπαλοι και συμφέροντα, ποτέ όμως φίλοι και συμμαχίες, ποτέ Διεθνές Δίκαιο – αποδεδειγμένα ισχύει μόνο το Δίκαιο του Ισχυρότερου!- , αλλά ούτε όροι, κανόνες και κόκκινες γραμμές. **Για τους λόγους αυτούς οι Ηγέτες της Τουρκίας εφαρμόζουν παράλληλα και ένα Βασικό Κανόνα της Πολιτικής που είναι: «όταν διεκδικείς με εμμονή κάτι από τον άλλο κερδίζεις, ενώ όταν ο άλλος δεν διεκδικεί απολύτως τίποτε εις το τέλος χάνει»!** Αυτή η επιθετική ρητορική του Ερντογάν και των ηγετών της Τουρκίας εναντίον όλων, αλλά κυρίως εναντίον της γείτονα χώρας που είναι η Πατρίδα μας, συνοδεύεται όμως παράλληλα και από μια πολύ ύπουλη και παρασκηνιακή προπαγάνδα, αλλά και απο μια συνεχή διάδοση ψιθύρων. Οι οποίοι όμως ψιθύροι αφετέρου μεν πολύ δύσκολα εντοπίζονται ή αντιμετωπίζονται, αφετέρου δε στοχεύουν συστηματικά και εις την συνεχή διάβρωση, εξασθένηση της άμυνας του αντιπάλου που είναι και η χώρα μας. Τι εννοώ με αυτό. Τώρα τελευταία διαδίδονται οι ψιθύροι, ότι ο Ερντογάν στοχεύει εις την «απελευθέρωση του Ελληνικού Λαού και την απαλλαγή αυτού απο τα Μνημόνια και το δυσθεώρητο χρέος των 400 δισεκατομμυρίων Ευρώ». Διότι «μια κατάκτηση και υποταγή της Ελλάδος από την Τουρκία», λόγω κατάλυση της κρατικής οντότητας της χώρας μας, θα σήμαινε απο νομικής πλευράς, την οικονομική απώλεια των Δανειστών. Παράλληλα οι ψιθύροι αυτοί αποσκοπούν εις το να εκφοβίσουν και τους Δανειστές, ώστε αφενός μεν αυτοί να πιέζουν έτι περισσότερο τις δικές τους Κυβερνήσεις όπως ασκούν μία πιο ηπιότερη και φιλική πολιτική υπέρ της Τουρκίας, αφετέρου δε αυτές να εντείνουν έτι περισσότερο τις πιέσεις και απέναντι της Ελλάδος, να ενδίδει δηλαδή η χώρα μας εις τις οικονομικές απαιτήσεις αυτών, αλλά παράλληλα και εις τις διεκδικήσεις αυτής της Τουρκίας. **Δηλαδή μία εθνική πολιτική της Τουρκίας, που εφαρμόζεται ανέκαθεν εις το παρασκήνιο της διεθνούς πολιτικής, και η οποία ως γνωστόν είναι: «με ένα σμπάρο δύο τρυγόνια»!**

Γεώργιος Εμ. Δημητράκης
(www.ΓεώργιοςΕμ.Δημητράκης.gr)

Η σύνταξη του άρθρου αυτού έγινε την 29.Μαΐου 2022.

Υποσημείωση: Ο αρθρογράφος κρητικής (Μαριού Ν. Ρεθύμης) και θρακικής καταγωγής γεννήθηκε και διαμένει εις την Ξάνθη. Σπούδασε Πολιτικές-Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις την Βόννη, όπου διέμενε επί πολλά χρόνια, και από εκεί ταξίδευε και γνώρισε συνειδητά και πολλές άλλες χώρες της Ευρώπης. Διετέλεσε επί 5 έτη υπάλληλος του Κοινοβουλίου της Ομοσπόνδου Δημοκρατίας της Γερμανίας εις την Βόννη, και εν συνεχεία επέστρεψε εις την Ελλάδα και σπούδασε Ιστορία, Πολιτιστική Κληρονομιά και Αρχαιολογία εις την Αθήνα. Διετέλεσε επί 30-ετίας Διπλωματούχος Ξεναγός για όλη την Ελληνική Επικράτεια. **Ο Κόσμος είναι το κόσμημα της ζωής μας, ας μην το καταστρέφουμε!**

